

Η Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Παντελής Πάσχος, που διετέλεσε καθηγητής Αγιολογίας - Υμνολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, συγγραφέας και ποιητής, στο κλασσικό πλέον έργο του «Έρως Ορθοδοξίας», γράφει «με μεγάλον πόθο και πολλήν αγάπη προς την αγία Ορθοδοξία μας»^[1], κείμενα που «είναι καρπός αναστροφής με του αγίους Πατέρες της Ορθοδόξου Εκκλησίας».^[2]

Επιλέξαμε αποσπάσματα που αναφέρονται στον Σταυρό του Χριστού, από τα κεφάλαια «Η Θύρα του Παραδείσου» και «Το Ζωοποιόν Ξύλον».

«Προσκυνήσεως ημέρα του τιμίου Σταυρού,

Δεύτε προς τούτον πάντες».

φωτο Στράτου Καλαφάτη, από τη φωτοθήκη της Πεμπτουσίας

«Η Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, παρ' όλον ότι βρίσκεται μέσα στην περίοδο του Τριωδίου, ανοίγει ένα παράθυρο για να μπει το φως της Αναστάσεως μέσα μας. Κι αυτό δεν είναι απλός λόγος για το χριστιανό, που πίσω από το Σταυρό βλέπει το βέβαιο και ζωντανό φως του αναστάντος Εσταυρωμένου...

«Ταύτη τη ημέρα μυρίζει τα μύρα

Της θείας μυροθήκης, το ζωομύριστον ξύλον

Ο Σταυρός του Χριστού...»

Πόση πραγματικά πρέπει να είναι η ευγνωμοσύνη όλων των ορθοδόξων χριστιανών για τα μύρα, που ο άγιος Σταυρός του Χριστού προσφέρει στους «κεκαθαρμένους τη εγκρατεία»! Γιατί, αν εμβαθύνει κανείς στο μυστήριο του Σταυρού, θα ιδεί, πως το αγιασμένο από τη σταυρική θυσία του Χριστού τίμιον ξύλον του ζωηφόρου Σταυρού είναι, πραγματικά, της ευσεβείας μας το αήτητον τρόπαιον, ο στηριγμός των πιστών, το ακατάλυτον τείχος που περιτειχίζει την Εκκλησία, είναι αυτή η θύρα του Παραδείσου, όπως λέγεται από τα εμπνευσμένα τροπάρια της ορθοδόξου υμνογραφίας μας...

Ο σταυρός είναι για το χριστιανό, ό,τι ήταν για το λαό της Παλαιάς Διαθήκης ο όφης, που ύψωσε ο Μωυσής, για να τους φυλάξει από τα δηλητηριώδη φίδια. Κι ακριβώς εκείνο το γεγονός είναι μία προφητεία, γι' αυτό που θα συμβαίνει πάντα, ως τα τέλη της ζωής μας. Γιατί ενώ βαδίζουμε προς τη γη της επαγγελίας, μας δαγκώνουν φίδια πολλά και μας θανατώνουν την ψυχή... Και όπως οι άνθρωποι του Μωυσή, μόλις τους δάγκωναν τα φίδια, κοιτούσαν το χάλκινο φίδι που ύψωσε ο Μωυσής και γίνονταν αμέσως καλά, έτσι κ' εμείς: όποιο όνομα κι αν έχει το φίδι που θα μας δαγκώσει -στο σώμα ή στην ψυχή- πρέπει να ατενίσουμε αμέσως το Σταυρό του Κυρίου, για να θεραπευτούμε...

Αδελφοί μου, λέγει και ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων, ας μη ντρεπόμαστε για το Σταυρό του Χριστού κι αν κάποιος ντρέπεται και κρύβεται, εσύ κάμνε το σταυρό σου: όταν τρως ή όταν πίνεις, όταν κάθεται κι όταν κοιμάσαι, όταν σηκώνεσαι, όταν περπατάς, όταν μιλάς και πάντοτε σε κάθε στιγμή της ζωής σου, κάνε το σταυρό σου».[3]

Κατερίνα Χουζούρη

[1] Πάσχου Π.Β., 1978, Έρωσ Ορθοδοξίας, εκδ. Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος, Αθήνα, σελ.11

[2] Ως ανωτέρω, σελ. 13

[3] Ως ανωτέρω, σελ. 171,174,176,183